съ благовѣствованието Христово. (15) И не
се хвалимъ вънъ отъ прѣдѣлътъ си *фъ*
чужди трудове, но имами надежда че колко-
то вѣрата ви възраства, споредъ дѣлътъ ни
ще се възвеличимъ въ васъ прѣмного,
(16) така щото да проповѣдами евангелието
и отъ васъ по нататъкъ, не да се хвалимъ
съ готовото въ чуждъ дѣлъ. (17) А *х*който
се хвали, съ Господа да се хвали. (18) За-
щото *ц*не е удобренъ този който самъ себе
си прѣпоржчва, *ч*но този когото Господь
прѣпоржчва.

ГЛАВА 11.

Да бихте потърпѣли малко нѣщо на моето
*а*безумие; но и потърпѣте мя. (2) Защото
*б*ревнувамъ за васъ съ Божие ревнование;
понеже *в*ви сгодихъ съ единъ мѫжъ *г*да ви
прѣдставѭ Христу чиста *д*дѣва. (3) Но боѭ
се да не би, *е*както змията съ проницателство
си прѣльсти Ева, така да се *ж*развратятъ у-
мътъ ви *и отпадне* отъ простотата *на лю-*
бовьта ви къмъ Христа. (4) Защото ако би
дошелъ нѣкой да *ви* проповѣда другъ Ии-
сусъ когото ний не сми проповѣдали, или
да приемете другъ духъ когото не сте прие-
ли, *з*или друго евангелие което не сте прие-
ли, добрѣ бихте *го* потърпѣли. (5) Но мислѭ
че *и*не съмъ въ нищо по доленъ отъ най-
първитѣ апостоли. (6) А пакъ, *і*ако и да
съмъ въ говоренето простакъ, *к*въ знанието
не съмъ; но ний *л*всякакъ сми явени вамъ
въ всичко. (7) Или да ли съмъ грѣхъ сто-
рилъ като *м*смирявахъ себе си за да се
възвисите вий, защото даромъ ви проповѣ-
дахъ евангелието Божие? (8) Други церкви
обрахъ та зѣхъ заплата за служение на
васъ; (9) а когато бѣхъ при васъ и се на-
мѣрихъ въ оскудность, *н*не отеготихъ нико-
го; защото оскудностьта ми запълнихѫ *о*бра-
тията които дойдохѫ отъ Македония, и по
всичко *п*упазихъ себе си, и ще се упазѭ,
да ви не бѫдѫ въ тегота. (10) *р*Истината
Христова е въ мене, че *с*гая похвала нѣма
да ми се загради за въ Ахайскитѣ места.
(11) Защо? *т*Защото ви не обичамъ ли?
Знае Богъ. (12) А каквото правѭ, *това* и
ще правѭ, за да *у*отсѣкѫ причината на тѣ-
зи които искатъ причина, за да се намѣрятъ
въ това за което се хвалятъ *таквози* каквито
и ний. (13) Защото които сѫ таквози, тѣ
сѫ *ф*лъжеапостоли, лукави *х*работници, и
прѣобразуватъ се на Христови апостоли.
(14) И не е чудно; защото самъ си Сатана
се прѣобразува *ц*на свѣтлъ ангелъ. (15) И
тъй, не е голѣмо нѣщо ако и неговитѣ слу-
жители се прѣобразуватъ *ч*като служители
на правдата; но *ш*тѣхната сетнина ще бѫде
споредъ дѣлата имъ. (16) *щ*Пакъ казвамъ,
никой да мя не възмни че съмъ безуменъ;
или инакъ приемѣте мя поне като безуменъ,
да се похвалѭ и азъ малко нѣщо. (17) Кое-
то говорѭ, *е*не *го* говорѭ по Господа, но
като въ безумие въ това *ы*дързновение на
хвалението. (18) *ь*Понеже мнозина се хва-
лятъ по плътъ, ще се похвалѭ и азъ.
(19) Защото ний като *э*сте разумни, съ бла-
годарение търпите безумнитѣ; (20) понеже
търпите *ю*ако нѣкой ви порабощава, ако *ви*
изпоядѭ, ако *ви* зема нѣкой *вашето*, ако
се нѣкой прѣвзнася, ако нѣкой ви бие въ
лице. (21) По обесчестение казвамъ, *я*ужъ
че сми ний немощни; но *ж*въ каквото се
осмѣлява нѣкой (несмисленно говорѭ) осмѣ-
лявамъ се и азъ. (22) Евреи ли сѫ? и азъ

ф Рим. 15; 20.
х Иса. 65; 16. Иер. 9; 24. 1 Кор. 1; 31.
ц Прит. 27; 2.
ч Рим. 2; 29. 1 Кор. 4; 5. —
а Гл. 5; 13. Ст. 16.
б Гал. 4; 17, 18.
в Осия 2; 19, 20. 1 Кор. 4; 15.
г Кол. 1; 28.
д Лев. 21; 13.
е Бит. 3; 4. Иоан. 8; 44.
ж Ефес. 6; 24. Кол. 2; 4, 8, 18. 1 Тим. 1; 3. 4; 1. Евр. 13; 9. 2 Пет. 3; 17.
з Гал. 1; 7, 8.
и 1 Кор. 15; 10. Гл. 12; 11. Гал. 2; 6.
і 1 Кор. 1; 17. 2; 1, 13. Гл. 10; 10.
к Ефес. 3; 4.
л Гл. 4; 2. 5; 11. 12; 12.
м Дѣян. 18; 3. 1 Кор. 9; 6, 12. Гл. 10; 1.
н Дѣян. 20; 33. Гл. 12; 13. 1 Сол. 2; 9. 2 Сол. 3; 8, 9.
о Фил. 4; 10, 15, 16.
п Гл. 12; 14, 16.
р Рим. 9; 1.
с 1 Кор. 9; 15.
т Гл. 6; 11. 7; 3. 12; 15.
у 1 Кор. 9; 12.
ф Дѣян. 15; 24. Рим. 16; 18. Гал. 1; 7. 6; 12. Фил. 1; 15. 2 Пет. 2; 1. 1 Иоан. 4; 1. Отк. 2; 2.
х Гл. 2; 17. Фил. 3; 2. Тит. 1; 10, 11.
ц Гал. 1; 8.
ч Гл. 3; 9.
ш Фил. 3; 19.
щ Ст. 1. Гл. 12; 6, 11.
е 1 Кор. 7; 6, 12.
ы Гл. 9; 4.
ь Фил. 3; 3, 4.
э 1 Кор. 4; 10.
ю Гал. 2; 4. 4; 9.
я Гл. 10; 10.
ж Фил. 3; 4.